

Reforma Rady bezpečnosti OSN a úskalí s ní spojené – abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá otázkou reformy Rady bezpečnosti, nejkřívějšívho orgánu OSN. Zkoumá přístupy 11 konkrétních zemí, které jsou rozděleny do dvou skupin. Tu první tvoří stálí členové Rady bezpečnosti, tu druhou pak státy, jež by si mohly činit nárok na nová stálá místa v tomto orgánu, pakliže by došlo k jejich vytvoření. Práce nezkoumá pouze jejich reálnou politiku, nýbrž také jejich politiku z teoretického - přesněji řečeno neorealistickeho - hlediska. Z neorealismu byly vyvozeny dvě odlišné hypotézy, jež byly testovány a následně vyhodnoceny jako (ne)platné. Hypotéza vyplývající ze standardního neorealismu klade důraz na politiku, jejímž cílem je zachování, případně zvýšení státní autonomie (politika autonomie). Na mezinárodní organizace je potom nahlíženo jako na entitu, která do jisté míry tuto autonomii omezuje. Naproti tomu hypotéza vyplývající z modifikovaného neorealismu klade důraz na politiku, jejímž cílem je zisk, případně zvýšení vlivu na ostatní aktéry (politika vlivu). V rámci této politiky jsou mezinárodní organizace naopak entitou užitečnou, neboť jejich prostřednictvím lze takového vlivu dosáhnout. Jako platná se nakonec ukázala právě druhá hypotéza. Jak stálým členům Rady bezpečnosti, tak těm potenciálním skutečně záleží na udržení, případně dosažení vlivného postavení v rámci tohoto orgánu.